

πάντες ἀπάγω εἰς τὰ κύματα· ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐραστής τῆς Διαβολῆς Χρυσῆς, ὁ δὲ ἀπα-
 σαι τὸν Σίμωνα τὸν Μαγὸν εἰς τὴν Ρώμην, ὡς Πρωτοκορυφαῖος καὶ Προσώτης, τὸν
 παρωτολησὴν καὶ κλέπτην, καὶ μαθητὴν τῆς Διαβολῆς εἰς τὰς Αἵρεσεις· πάλιν ὁ Ἰωάν-
 νης εἶπε, Φανερά ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς Διαβολῆς. Βλέπετε πᾶς ἐκ δούλου ὁ Χρυσὸς λα-
 λῶν· διότι καὶ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τὰ ὅμοια εἶπε πρὸς αὐτούς, ὅτι ἐσθε δὲ τὸν Πατή-
 ρα σας τὸν Διάβολον ἔσθε· ἡ ἔξω πολλὰς ὅπῃ λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐπλασε
 λέγωντας, πῶς χωρὶς τοῦ Θεοῦ οὐ γίνονται ἔργα, μὴ νοῶντας τί ἐστὶν
 θεῖον ὅπῃ λέγουσιν, ἐδὲ διὰ ποῖα βιβλιώμεσιν. Ὅτι μὲν ὁ Θεὸς τοὺς ἐκτίσει, λέ-
 γω τοῦ ἐγὼ· ἀλλὰ τὸς ἐκτίσει, διὰ τὰ καὶ μνην ἔργα καλὰ, διὰ τὰ τοὺς ἀκολουθεῖ-
 ῖν καὶ τὰ ἡμεῖς μὲν τέκνα Θεοῦ διὰ τῆς ὁρθῆς Πίστεως. Ἀλλ' ἐπὶ τὸ φροκίμενον ἄς
 γυρήσωμεν· ὁ Ἰωάννης εἶπε, Καὶ τώρα πολλοὶ Ἀντίχριστοι ἐγίνοντο καὶ πάλιν
 λέγει, Βλέπετε ἐαυτοὺς διὰ τὰ μὴ χάσετε ὅτι ἐδὲ λέγετε, ὅτι πολλοὶ
 πλάνοι ἐφάνηκαν εἰς τὸν Κόσμον· καὶ πάλιν, Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνὶ πιστεύετε·
 ἦγεν εἰς τὰς διδασκαλίαν μὴ πιστεύετε· ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, ἐάν
 εἴη δὲ τῆς Θεῆς, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἤλθασιν εἰς τὸν Κόσμον· καὶ πάλιν
 λέγει, Ἔτι ἔρχεται πρὸς ἐσάς, καὶ δὲν φέρει ταύτην τὴν διδασκίαν μετὰ τὸν λόγον
 του, μὴ τὸν διχθεῖς εἰς τὰ σπῆτια, καὶ μὴ τὸν χαιρετᾷ, διότι ὅποιος τὸν χαιρετᾷ,
 κοινωνεῖ εἰς τὰ ἔργα του τὰ πονηρὰ· καὶ πάλιν λέγει, Κάθε ἡμέρα ὅπῃ ὡραβαίνει
 καὶ δὲν εἴσεται εἰς τὴν διδασκίαν τῆς Χρυσῆς, Θεὸν δὲν ἔχει. Ταῦτα λέγει ὁ Ἰωάννης,
 ὁ Υἱὸς τῆς βροντῆς, ὁ ἡγαπημένος ὑπὲρ πάντας τοὺς Ἀγγέλους, ὁ σεραῖος δὲ τῶν
 ἀράτων ὡς περὰ τῶν τῆς Οἰκουμενῆς τὴν Ἐκκλησίαν· ὁ Ἰωάννης, ὅπῃ ἔφραξε τὰ σό-
 ματα τῆς Αἰρετικῆς μετὰ τὴν Θεολογίαν· ὁ Ἰακώβος δὲ εἶπεν, Ὅστις θέλει νὰ εἴη
 φίλος αὐτοῦ, γίνεταί ἐχθρὸς τῆς Θεοῦ· Ἀκούσατε ὅλοι ὅσοι φιλιώμεθα καὶ τρώμεθα με-
 τὰ τοὺς Αἰρετικούς ὁδωμένους δόξασι, ὅτι τῆς Χρυσῆς ἐχθροὶ ἐσθε, διότι ἐδὲ ἐκείνος
 ὅπῃ φιλιώμεθα μετὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Βασιλείας ἡμπορεῖ νὰ εἴη φίλος αὐτοῦ, ἀλλ'
 ἐδὲ νὰ ζῆσθαι εἶναι ἄξιον, ἀμὴ μαζὶ μετὰ τοὺς ἐχθροὺς τὸν ἀφανίζει. Καὶ ὁ Ἰεὺς εἶπε
 τῇ Ἰακώβω, Εἰς τὴν ἀνθρώπων, οἱ ἔκπαλαι πορνεύοντες, εἰς τὴν τὸ
 κέλημα ἀσεβείας, μεταβάλλοντες τὴν τῆς Θεῆς χάριν εἰς ἀσελγίαν, καὶ τὸν μόνον
 Διαπύκνυν καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χρυσὸν ἀνθρώπων· καὶ πάλιν λέγει, Εἰς τοὺς ὕψι-
 ρους χεῖρας γίνονται ἐμπάικται νὰ πορεύωνται καὶ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας
 τῆς ἀσεβείας. Οὗτος εἶναι ἐκείνους, ὅπου περὶ τὴν ζωὴν τοὺς ἀφόβως ἄς φθά-
 σεν· ἡφαλα ἀνδρα, ὅπῃ τὰ σύρρει καὶ ἀνεμος· ἀνέρες πλανῆται, οἱ ὅς τινος τῆς
 σκέπης εἰς αἰῶνας τετήρηται· ταῦτα, καὶ ἄλλα φθισότατα μᾶς παραινέει ὁ καλὸς
 Ἰεὺς. Ἐλα λοιπὸν καὶ σύ, Πάυλε, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ἐπέμας καὶ σὺ καὶ τὴν χά-
 ριν τὴν δοθεῖσαν σοὶ ἐκ Θεοῦ· ἐπέμας περὶ τὴν παρόντος πονηρῆς καὶ φανέρωσον
 τοὺς κρυφούς λύκους παρρησίαν καὶ πόντον τοὺς κλέπτας καὶ ληστές τῆς Ἀγίας
 τοῦτοῦ Χρυσῆς· ὁ Θεὸς ἡμεῖς· ὁ Πάυλος εἶπεν, Ἐγὼ ἔξω, ὅτι καὶ τὴν τελείω-
 σιν ἐρχομαι λύκοι βαρεῖς εἰς ἐσάς νὰ μὴ λυπῶνται τὴν ποιμνίαν μου. Βλέ-
 πετε ἰσολογίας Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων ἅμα· βλέπετε τοὺς Θεολόγους ὡς συμ-

Θεοῦ

φωνῶν πάντα καὶ τὰ λόγιατες περὶ τῆς ἀδύων Αἰρετικῶν, σκυλία καλῶντες αὐτούς
 καὶ λύκους, καθὰ λέγει· ἀλλὰ ὁ Πάυλος· Βλέπετε τὰ σκυλία· βλέπετε τοὺς
 κακὰς ἐργάτας· βλέπετε τὴν κατακοπὴν· βλέπετε νὰ μὴ εἴη τις ὅπου σᾶς
 πλῆσθαι διὰ τῆς Φιλοσοφίας καὶ ματαιίας πλάνης· Βλέπετε ἀρεβῶς ὡς ὡρεπα-
 τῆς, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Τί δὲ λογιᾶται εἶναι νὰ δώσῃ ὁ ἀκὴν ταύτας
 τὰς παραγγελίας, ἐάν ἀμελήσῃ; καὶ ἄλλῃ πάλιν λέγει, Πολλῶν λογίων, ἐπα-
 ραξεναις διδασκαλίαις μὴ ταῖς παραδέχεσθαι· καὶ πάλιν, Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μὴ
 μιᾶς καὶ ὁ δὲ τῶν νεθεσίαις, φεύγε ἀπ' ἐκείνου καὶ πάλιν, Πονηροὶ δὲ αἱ ἄνθρωποι καὶ
 γόητες θέλουν προκοφῇ εἰς τὸ χειρότερον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Ἀκούσατε
 πάλιν, ὅσοι φιλιώμεθα μετ' αὐτούς. Τοῖς δὲ μεμιασμένοις ἐδὲ εἶναι καθαρὸν,
 διὰ τὰ φύγετε δὲ τῆς ὁρθῆς τῆς ἐρχομένης ἐπ' αὐτούς. Καὶ ὅσοι μιαινόμεθα μετ' αὐ-
 τοὺς εἰς φαρσύναις, ὡς δὲ τοὺς λῆμναι καὶ μεταλαμβάνετε τὰ δῖα καὶ φρικτὰ μυ-
 στήρια τῆς Χρυσῆς· ἡ δὲν ἀκὴν τὸν μακάριον Πάυλον ὅπῃ φωνάζει, ὅτι δὲν ὀνέσθαι
 νὰ ζῶμεθα δὲ τῆς φαρσύνης τῆς Κυρίας, καὶ δὲ τῆς φαρσύνης τῆς δαιμονίων· Εὐχάτε
 δὲ τὸ μέσοντες λέγει ὁ Προφήτης, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἀπείθε· ἄρα μᾶς ἀκὴν εἰς
 τὰ ὅπῃ λέγομεν; ἄρα σᾶς καταπεῖθομεν, ἡ εὐκερα κοπιᾶζομεν, καὶ λαλῶμεν εἰς
 τὸν ἀέρα ὁμῶς διὰ τοὺς θέλοντας καὶ ἀπεδύζοντες νὰ ἀκὴν τὸν λόγον, καὶ τὰ τὸν
 κάμεν, δὲν θέλω κακίστη, ἐδὲ νὰ πᾶσω τὰ λόγια τῆς Πάυλε, ἀλλὰ τὰ αὐτὰ πᾶ-
 λιν λέγω καὶ ἀκούσατε. Μὴ γίνεσθαι ἐπερὶ ζυγῶντες πιστοὶ· τίς γὰρ κοινωνία φωτὶ
 καὶ σκοτὶ; καὶ εἶναι οἱ φρασύνομοι καὶ κακοὶ ματαιολόγοι, ὅπῃ λέγουσιν, ὅτι δὲν
 εἶναι ταῦτα ἐκ τῆς θείας Γραφῆς, τῆς ὁποῖαν εἶναι Θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα, καὶ ὅπῃ
 εἶπα πᾶν ὅλον τὸ ἐγὼ· Ταῦτα εἶπεν ὁ Πάυλος, τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ σκεῦος
 τῆς ἐκλογῆς, ὁ πολυάθλος καὶ ἡμεῖς Πάυλος, ἡ Θεοφθογγος λύρα, ὁ Χρυσὸς κέρυξ
 καὶ συρραφίς τῆς δογματικῆς, ἡ σάλπιγξ τῆς λόγου, ὁ Ρήτωρ τῆς εὐσεβείας, ἡ τῆς
 Ἐθίων σαγήνη. Καὶ οἱ μὲν μακάριοι καὶ Θεολόγοι Ἀπόστολοι ταῦτα καὶ φθισότα-
 ρα εἶπον περὶ τῆς ἀδύων καὶ ἀπίστων Αἰρετικῶν, οἱ δὲ Προφῆται προηέτερα καὶ αὐτοὶ
 τὰ ὅμοια εἶπαν. Ἀλλὰ ἀνάγκη εἶναι νὰ τὸς φέρωμεν καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον· εἶπε γὰρ
 ὁ Δαβὶδ, Οὐκ ἔστι ἐν τῇ σῶματι αὐτοῦ ἀλήθεια· καὶ πάλιν λέγει, Κύριε, τοὺς
 μισῶντας σε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σε ὀξυκρόμην· τέλειον μῖσος ἐμίσησεν
 αὐτούς, εἰς ἐχθρὸς ἐγένοντό μοι. Καὶ ὁ σοφὸς Σολομὼν εἶπεν, Ὅτι οἱ ἀσεβεῖς ὑπο-
 κρίνονται εὐσεβεῖν· καὶ πάλιν λέγει, Τίς μὴ σε πλανήσῃ ἀνδρες ἀσεβεῖς, μὴ
 δὲ πορνεύῃς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας εἶπε, μάλιστα ὁ Θεὸς
 διὰ τῆς Προφητείας λέγει, Τίς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δὲ με ἠθέτησαν, καὶ πᾶ-
 λιν λέγει, Οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβεῖσι λέγει Κύριος. ἄρα ἀρκέσει ταῦτα, ἡ νὰ
 φέρωμεν εἰς τὸ μέσον ὅλους τοὺς Προφῆτας λέγοντες τὰ ὅμοια; Ἀλλὰ φθάνασι καὶ
 ταῦτα πρὸς ἐκείνους ὅπῃ ἀγαπῶν νὰ τὰ κάμεν, διότι ἐκείνους ὅπῃ δὲν πείθεται εἰς
 ὅσα εἶπαμεν, ἐδὲ εἰς τὰ πολλὰ θέλει ἀκὴν. Ἀλλὰ ἀκόμη λόγον ἄς δεχθῶμεν·
 μὴ εἰς τὰ λόγια τῆς Προφητείας Δαβὶδ, καὶ τὰ ἰδῶμεν ὡς σηλιτῆται καὶ φανερῶναι τῇ
 κακοκείμενῃ δόλῳ εἰς αὐτούς καὶ λέγει, Οὐκ ἔστι ἐν τῇ σῶματι αὐτοῦ ἀλήθεια,

ἡ κατ'